

Рівненський державний
гуманітарний університет

Студентський дайджест

Збірник наукових матеріалів
здобувачів вищої освіти

№ 5
2022

Рівненський державний гуманітарний університет
Психолого-природничий факультет

Студентський дайджест

збірник наукових матеріалів здобувачів вищої освіти

Випуск 5

Рівне, 2022

УДК 159.9+316.6

Студентський дайджест. Збірник наукових матеріалів здобувачів вищої освіти – Випуск 5. – Рівне: РДГУ, 2022. – 143 с.

Головний редактор:

Павелків Роман Володимирович – доктор психологічних наук, професор, перший проректор, завідувач кафедри вікової та педагогічної психології Рівненського державного гуманітарного університету

Виконавчі редактори:

Безлюдна Валентина Іванівна – кандидат педагогічних наук, доцент, професор кафедри вікової та педагогічної психології Рівненського державного гуманітарного університету.

Корчакова Наталія Вікторівна – доктор психологічних наук, доцент, професор кафедри вікової та педагогічної психології Рівненського державного гуманітарного університету.

Павелків Віталій Романович – доктор психологічних наук, доцент, професор кафедри загальної психології та психодіагностики, декан психолого-природничого факультету Рівненського державного гуманітарного університету.

Друкується за рішенням Вченої Ради РДГУ (протокол № 5 від 23 червня 2022 р.)

За достовірність фактів, дат, назв тощо відповідальність несуть автори матеріалів.

півдорозі. Можна тренувати увагу, зосередженість і посидючість в повсякденних справах. Добре допомагають вихованню також і настільні ігри, заняття ліпленням, аплікацією, тобто ті ігри, які тривають досить довгий час [3, с. 91].

У початкових класах, особливо в перших, гра повинна використовуватися на уроках, пронизувати всю позакласну діяльність молодших школярів. Гра може виступати як самостійний вид діяльності, і як оформлення інших видів занять для дітей, наприклад, – праці. У різноманітних творчих іграх формується соціальна свідомість, розвиваються моральні якості дітей, формуються їхні взаємини. Введення в шкільне життя ігор, що викликають позитивно забарвлене переживання, створює загальний радісний ритм життя, оптимістичні настрої у дітей.

У дошкільників є можливість пізнавати розвивальне середовище за межами свого освітнього закладу, вихователі організують дітям екскурсії у різні учбові заклади, ознайомлюють з професіями, повідомляють про різні додаткові гуртки. У НУШ необхідно інтенсивніше впроваджувати активне навчання, яке б передбачало вихід за межі класу, аудиторій гурткових занять, за межі навчальної програми, привласнення результатів знань. У цьому випадку учні, фактично, відчуватимуть, що працюють на себе і отримують знання, які їм стануть у нагоді. Вибіркові заняття, якщо хороша погода, можна проводити з дітьми на природі. Це допоможе урізноманітнити навчальний процес та зацікавити дітей на занятті [3, с. 46].

Висновки. Отже, задля створення успішного середовища для молодших школярів у новій українській школі, варто враховувати досвід, який діти отримали у закладі дошкільної освіти. Саме через розвиваюче середовище та ігрові завдання дитині на психологічному рівні буде легше налаштуватися на новий етап розвитку – навчання.

Список використаних джерел

1. Гонтаровська Н. Б. Освітнє середовище як фактор розвитку особистості дитини : монографія. Київ : Дніпро, 2011. 623 с.
2. Гончаренко А. М. Сучасний підхід до створення розвивального середовища у ЗДО. *Вихователь – методист дошкільного закладу*. 2011. № 3. С. 10.
3. Ілляшенко Т. Д. Чому їм важко вчитися : діагностика і корекція труднощів у навчанні молодших школярів. Київ : Поч. шк., 2013. 128 с.
4. Карабаєва І. І. Взаємозв'язок уяви, гри та навчання в дошкільному віці. *Обдарована дитина*. 2012. № 10. С. 18–19.
5. Павелків Р. В. Дитяча психологія. Київ : Академвидав, 2009. 431 с.
6. Соловійова Л. П., Піроженко Т. Б., Карабаєва І. Л. Розвивальні ігри та вправи для дітей шостого року життя. Тернопіль : Мандрівець, 2012. 264 с.

УДК 159.9.07:[159.922.86:004.738.5]

ЛЮБОВ ЯК ОСНОВА ПОБУДОВИ ПОДРУЖНИХ СТОСУНКІВ

Волошина Оксана, здобувач ОС «магістр»

спеціальності 053 «Психологія, 1 курс, РДГУ

Керівник: Кулакова Л.М., кандидат психологічних наук, доцент

Постановка проблеми. Любов і сім'я – це два слова, які завжди йдуть поуч. На відміну від сім'ї, поняття любові складно описати. Її не просто дослідити та пояснити. Романтики часто називають це «солодкою мукою», віруючі – «даром небес», а психологи вважають особливим емоційним станом, який зазвичай виникає на основі потреби людини в позитивних емоціях.

Спроби інтерпретації любові як психологічної реальності здійснювалися в класичному психоаналізі З. Фрейда, неопсихоаналізі К.Г. Юнга, К. Хорні, Е. Фромма, егопсихології Е.Еріксона, гуманістичної психології А. Маслоу, К.Роджерса, екзистенційної психології Р.Мей, у межах соціально-психологічних досліджень у зв'язку із проблемою атракції. Любов як емоційний процес характеризується з погляду інтенсивності, тривалості, ступеня усвідомленості, функцій, мотивації, генези. Любові характерна така риса як універсальність:

кожна людина знаходить своє кохання, і кожен є (або, згодом, стане) об'єктом любові. Причина цього проста: любов — головний і доступний кожному спосіб самоствердження та вкорінення в життя, яке без любові є неповноцінним. Любити чоловіка, або дружину – вміти віддавати себе, жертвувати собою, забути про егоїзм. Дуже важливо розуміти, що, якщо ми обираємо собі пару, то вона повинна бути єдиною, і діти повинні народжуватися і виховуватися виключно у коханні та гармонії між обома батьками, а це можливо лише ґрунтуючись на коханні.

Тому **метою дослідження** є теоретичні аспекти дослідження любові як основи побудови подружніх стосунків.

Виклад основного матеріалу дослідження. На думку Е. Еріксона, любов – це інтенсивне, сердешне й відносно стійке відчуття суб'єкта, обумовлене сексуальними потребами, виражається в соціально сформованому прагненні бути з максимальною повнотою представленим у життєдіяльності іншого так, щоб викликати в нього потребу відповідного відчуття тієї ж інтенсивності, та передбачає високий ступінь емоційно позитивного ставлення, що виділяє об'єкт серед інших і поміщає його в центр життєвих потреб й інтересів суб'єкта (любов до батьківщини, до матері, до дітей, музики тощо) [4].

1. Любов як емоція. Любов – одне з основних відчуттів у житті будь-якої людини. Кожна людина хоче отримати любов і жити з любов'ю. Її потребує і хоче отримувати кожна дитина, відчувати, насичуватися нею. Дитині необхідна любов, щоб вижити.

2. Любов як основа побудови подружніх відносин. Любов як особливий тип відносин між двома людьми в онтогенетичному розвитку послідовно проходить три стадії:

Стадія прив'язаності як симбіотичного зв'язку суб'єкта та об'єкта. Домінують аутоеротизм і первинний нарцисизм. Відсутні міжособистісні стосунки, дві істоти злиті у нерозривній єдності, межі особистості не визначені.

Стадія диференціації. Відбувається диференціація партнерів, вперше постає завдання встановлення міжособистісних відносин на основі засвоєння культурних норм, правил та цінностей. Проте, емоційні зв'язки будуються на основі глобального ототожнення, не припускаючи цілісності та автономії особистості.

Стадія автономізації та індивідуалізації. Забезпечується досягнення емоційної автономності, що досягається лише у підлітковому чи юнацькому віці. На основі автономізації особистості формується его-ідентичність і відбувається усвідомлення себе як цілісності та індивідуальності. Міжособистісні стосунки будуються свідомо та довільно. Відкривається можливість встановлення справжньої близькості та інтимності, формуються зрілі форми.

Одним із найцікавіших психологічних аналізів любові є теорія Е. Фромма, який вважав любов ядром людського існування. Він розглядав її як спосіб протидії знеособленню, відчуженню людини від природи й інших людей, гострому почуттю самотності, втрати гармонії зі світом. Із можливих шляхів подолання самотності – конформізму, праці та розваг, плідної творчої активності у співпраці з іншими людьми й любові – психологічно виправданими є лише два останніх. Другий шлях надбання гармонії людини з природою та світом – шлях любові – виявляється єдино можливим й універсальним. Унаслідок своєї біологічної природи та полярності статей в еротичній любові, людина спрямована на реінтеграцію з природою через повне злиття й з'єднання з іншою людиною, чоловіка з жінкою [4, с.112]. На думку Е. Фромма, здатність любити людині не дана від природи, тобто не є вродженою. Любов – це мистецтво, яким потрібно оволодівати. Любов формується, і те, якою вона буде, визначається вільним вибором кожної людини. Суспільство пропонує для вибору два модули життєдіяльності (мати або бути) і, відповідно до них, – два модули любові: любов як володіння й любов як буття.

Перший модуль – «любов як володіння». При створенні сім'ї акцент переноситься на фазу пошуку шлюбного партнера і набуває справжнього азарту гравця: отримати більше, віддати менше. Відбувається обмін: чоловіки пропонують статус, гроші, владу, жінки – красу, господарність, плодючість тощо.

Другий модуль – любов як буття – творча, активна любов, що забезпечує умови для особового зростання обох партнерів. Любов-буття є зрілою гармонійною формою любові. Будь-

яка форма зрілої любові (материнська, братерська, еротична) формується із низки загальних компонентів, тісно пов'язаних між собою: турботи, відповідальності, поваги й знань.

Третій модус – розвиток любові як почуття. На думку А. Стендаля, зародження любові відбувається у кілька етапів: *захоплення предметом любові* (початок зародження любові пов'язаний із виділенням майбутнього предмета любові з оточення й чудовою емоційно-позитивною оцінкою партнера); *вивчення предмета любові* (ще немає любові, присутні лише інтерес до партнера й неусвідомлена симпатія, обумовлена захопленням); *зародження любові та перша кристалізація почуття* (особа партнера піддається систематичній позитивній оцінці); *виникнення сумнівів* (ідеалізація образу партнера в певний момент повертає носія почуття любові до самого себе та породжує сумніви про те, наскільки ж він сам достойний любові свого партнера); *друга кристалізація почуттів* (етап інтенсивного особистісного зростання носія почуття любові в контексті побудови стосунків любові зі значимим іншим); *розвиток стосунків любові, спрямованих на досягнення повної близькості та єдності з об'єктом любові* [1].

Американський вчений Кемпер вивчав феномен любові, виходячи із факторів, які, на його думку, впливають на взаємини пари – це статус і влада. Під статусом він розумів прагнення розуміти свою кохану людину. А під владою – домінування одного з членів пари над іншим у прийнятті будь-яких рішень. Отже:

– *Кохання романтичне.* Обидва партнери мають вплив один на одного, тобто значну владу, і, водночас, прагнуть взаємного розуміння. У такій парі панує гармонія. Чоловік і жінка бояться втратити один одного, але й чітко знають силу свого впливу на партнера.

– *Братська любов.* Присутня рівність партнерів у високому статусі та абсолютній відсутності влади. Ніхто ніким не командує, суперечки оступаються місцем порозумінню. У такій парі відсутня боротьба за лідерство, на відміну від романтичної моделі, де закохані постійно намагаються довести один одному, хто ж найголовніший.

– *Харизматичне кохання* – це кохання між партнером, що володіє і статусом, і владою над коханою людиною, і партнером, який має лише статус. Кожен прагне зберегти стосунки та прийняти свого партнера, але один бере не себе абсолютну роль лідера, визначаючи стиль стосунків.

– *Любов-зрада.* Двоє мають владу один над одним, проте один втрачає високий статус у своїх очах половинки. Така модель властива для пар, у яких один із членів, який має і владу, і статус, вступає в сексуальні відносини з іншими людьми, нехтуючи позитивним ставленням половинки до себе.

– *Нерозділене кохання.* Один із партнерів має і владу над іншим, і статус, другий – ні те, ні інше.

– *Любов-поклоніння, фанатичне кохання.* Це досить специфічний тип любовних стосунків. Особливість у тому, що один з об'єктів має тільки статус, а другий – не володіє нічим. Найчастіше об'єкт бажання навіть не знає про те, що ним надихаються.

– *Батьківська любов.* Це любов батьків та маленьких дітей. У цьому випадку має статус дитина, а батьки лише велику владу. Незріла психіка маленької людини ще не вміє любити, вона поки що тільки приймає обожнювання себе. Враховуючи це, батькам важливо зрозуміти, що на ранніх етапах розвитку, їхнім дітям необхідна турбота, увага та вияв ніжності [3].

Е. Фромм виділяє такі види любові:

– *нееротичну любов* – любов між чоловіком і жінкою;

– *братську любов*, що виступає як ідеал стосунків між людьми, стосунків, ґрунтованих на повазі, рівноправ'ї й співпраці;

– *материнську любов*, пронизану турботою та відповідальністю. Це любов – безумовна, ірраціональна, любов до слабкого, де переважає прагнення віддати;

– *любов до себе*, як дієвий доказ буття й продуктивності свого існування. Відсутність любові до себе не дає змогу людині будувати стосунки любові з іншими людьми, оскільки не здатний любити себе, не може дати любові й другому;

– *любов до Бога*, що втілює в собі життя в усіх формах її прояву [5].

І. Кон виокремлює наступні шість видів любові:

– *нееротичну любов* (любов-пристрассть), що характеризується високою інтенсивністю почуття, пристрасним прагненням до повного фізичного контакту, володіння, єднання з партнером;

– *гедоністичну любов*, що виступає як насолода, гра, флірт. Особа партнера тут незначна, його роль інструментальна. Стосунки неглибокі, немічні, зрада допускається, розлучення з партнером проходить легко й не залишає в душі травмуючих переживань;

– *любов-дружбу* – спокійну, теплу та надійну. Основна увага у відносинах любові-дружби перетворюється на емоційну підтримку, емпатію, пізнання партнера, взаємозбагачення через духовне й особисте спілкування. Любов-дружба ґрунтується на рівноправстві й повазі один до одного;

– *прагматичну любов* – любов за розрахунком. Важливу роль у стосунках такої любові відіграють прагматичні цінності. Стосунки не відрізняються глибокими почуттями. У прагматичній любові партнери є компаньйонами по спільному підприємству й потребують один одного до того часу, доки це підприємство є прибутковим;

– *безкорисну любов* – любов-самовіддачу, альтруїстичну любов. У цьому випадку позиції партнерів не симетричні. Безкорисно люблячий прагне віддавати, нічого не бажаючи брати на заміну;

– *любов-манію* – ірраціональну любов-одержимість, що характеризується прагненням до тотального володіння партнером. Особа партнера не виступає як самоцінність і поза стосунками взагалі не розглядається. Для цього виду любові характерні невпевненість, залежність від поведінки об'єкта потягу. При розчаруванні образ партнера в сприйнятті різко міняється від «ідола» до «повної нікчемності» [2].

Висновки. Отже, основою тривалих та щасливих стосунків є любов і кохання. Важлива не просто любов духовна, а любов щира, без умов, яка приймає людину повністю, з усіма її якостями, навіть, негативними, без будь-якої спроби переробити її. Безкорисна любов – це і є джерело гармонійних відносин у сім'ї, стан, який дозволяє бути собою, нічого не вимагаючи у відповідь. Це є основою успішного шлюбу та створення найщасливіших сімей.

Список використаних джерел

1. Джеймс М. Шлюб і любов : пер. зангл. Київ, 1985. 198 с.
2. Кон І. С. Психосексуальний розвиток і взаємовідносини між статями : психологія ранньої юності. Москва : Просвіта, 2009. С. 212–236.
3. Любов як основа сімейних стосунків. URL: <https://anypsy.ru/content/lyubov-kak-osnova-semeinykh-otnoshenii/>. <https://anypsy.ru/content/lyubov-kak-osnova-semeinykh-otnoshenii/>. (дата звернення 21.05.2022 р.).
4. Федоренко Р. П. Психологія сім'ї : навч. посіб. Луцьк : Вежа-Друк, 2015. 364 с.
5. Фромм Е. Мистецтво любити. Київ : Форс, 2021. 224 с.

УДК 159.922.8:159.94

ШЛЯХИ ВПЛИВУ НА ФОРМУВАННЯ СИЛИ ВОЛІ В ЮНАЦЬКОМУ ВІЦІ

Гаврилюк Олена, здобувач ОС «бакалавр»
 Спеціальності 053 «Психологія», 3 курс, РДГУ
 Керівник: Дзеджера О.В., старший викладач

Постановка проблеми. У час змін та випробувань в нашій країні з'являються нові норми поведінки особистості, пред'являються підвищені вимоги до поведінки людини. Сучасна людина повинна вміти швидко приймати рішення, нести за них відповідальність, мати активність, цілеспрямованість, вміти долати внутрішні та зовнішні бар'єри, які стоять на шляху досягнення мети. Тобто, у сучасної молоді людини мають бути сформовані вольові якості. Формування та розвиток такої особистості вимагає організації дослідження, спрямованого на вивчення розвитку вольової сфери особистості людини.

ЗМІСТ

Частина 1.

ТЕОРЕТИКО-ЕМПІРИЧНИЙ КОНТЕНТ МОЛОДІЖНИХ ПОШУКІВ

<i>Безека Світлана</i> ОСОБЛИВОСТІ ВИХОВАННЯ ТОЛЕРАНТНОСТІ У ДІТЕЙ МОЛОДШОГО ШКІЛЬНОГО ВІКУ.....	3
<i>Білковська Алла</i> ОСОБЛИВОСТІ ВПРОВАДЖЕННЯ ОСОБИСТІСНО-ОРІЄНТОВАНОГО НАВЧАННЯ НА ЗАНЯТТЯХ З ПРЕДМЕТУ «ТЕХНОЛОГІЇ».....	5
<i>Біль Юлія</i> ОСНОВНІ ПІДХОДИ ДО РОЗГЛЯДУ САМОРЕГУЛЯЦІЇ ПОВЕДІНКИ У СУЧАСНІЙ ПСИХОЛОГІЧНІЙ НАУЦІ.....	8
<i>Буравцова Оксана</i> РОЛЬ РОЗВИВАЛЬНО - ІГРОВОГО СЕРЕДОВИЩА У СТАНОВЛЕННІ ТА ПСИХОЛОГІЧНОМУ РОЗВИТКУ ОСОБИСТОСТІ У СУЧАСНОМУ ОСВІТНЬОМУ ПРОСТОРІ.....	11
<i>Волошина Оксана</i> ЛЮБОВ ЯК ОСНОВА ПОБУДОВИ ПОДРУЖНИХ СТОСУНКІВ.....	13
<i>Гаврилюк Олена</i> ШЛЯХИ ВПЛИВУ НА ФОРМУВАННЯ СИЛИ ВОЛІ В ЮНАЦЬКОМУ ВІЦІ.....	16
<i>Гнівошевська Анастасія, Кулаков Руслан</i> ЕМПІРИЧНЕ ДОСЛІДЖЕННЯ ІНТЕРНЕТ-АДИКЦІЇ У ПІДЛІТКОВОМУ ВІЦІ.....	19
<i>Долганик Марія</i> ПРЕВЕНТИВНЕ ВИХОВАННЯ ЯК ЗАСІБ ФОРМУВАННЯ ОСОБИСТОСТІ МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ.....	22
<i>Жовтанюк Ксенія</i> ПСИХОЛОГО-ПЕДАГОГІЧНИЙ АНАЛІЗ ПРИЧИН ВИНИКНЕННЯ СТРАХІВ У ДІТЕЙ ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ.....	25
<i>Івасюк Павло, Корчакова Наталія</i> СТАВЛЕННЯ МОЛОДІ ДО ПОЗАШЛЮБНИХ СТОСУНКІВ.....	29
<i>Коваленко Валентина</i> ВПЕВНЕНІСТЬ ТА РІШУЧІСТЬ ПРИЙНЯТТЯ РІШЕНЬ У ДОШКІЛЬНОМУ ВІЦІ.....	32
<i>Ковалець Антоніна</i> РОЗВИТОК МОТИВАЦІЇ ДО НАВЧАННЯ У СТУДЕНТІВ.....	34
<i>Ковальчук Христина</i> ПСИХОЛОГІЧНИЙ АНАЛІЗ ПРОБЛЕМИ НЕВПЕВНЕНОСТІ У СОБІ.....	36
<i>Ковтунович Єва</i> ФОРМУВАННЯ ЗАГАЛЬНОКУЛЬТУРНИХ КОМПЕТЕНЦІЙ ЗАСОБАМИ УКРАЇНСЬКОЇ НАРОДНОЇ ЛЯЛЬКИ.....	39

<i>Кожарко Марія</i> ФОРМУВАННЯ МОРАЛЬНО-ЦІННІСНИХ ОРІЄНТАЦІЙ ОСОБИСТОСТІ ЗАСОБАМИ ЕТНОПЕДАГОГІКИ.....	42
<i>Кошика Ілона</i> ТЕОРЕТИЧНІ АСПЕКТИ ВИВЧЕННЯ СТРАХУ.....	45
<i>Крук Тетяна</i> ОСОБЛИВОСТІ ФОРМУВАННЯ МОРАЛЬНИХ УЯВЛЕНЬ ДІТЕЙ МОЛОДШОГО ШКІЛЬНОГО ВІКУ.....	48
<i>Кучканова Вікторія, Хомич Іванна</i> ПСИХОЛОГІЧНІ ОСОБЛИВОСТІ КОНФЛІКТІВ.....	52
<i>Левченя Валентина</i> ВПЛИВ ТЕМПЕРАМЕНТУ НА МІЖОСОБИСТІСНІ СТОСУНКИ У ПІДЛІТКОВОМУ ВІСІ.....	54
<i>Мартюченко Катерина</i> ПСИХОЛОГІЧНОСОБЛИВОСТІ ТРИВОЖНОСТІ В ЗДОБУВАЧІВ ВИЩОЇ ОСВІТИ.....	57
<i>Матеюк Олександр</i> СТРАТЕГІЇ САМОСТВЕРДЖЕННЯ: ПСИХОЛОГІЧНИЙ АНАЛІЗ.....	60
<i>Мельник Олександра, Безлюдна Валентина</i> ПСИХОЛОГІЧНУ СУТНІСТЬ ІНВЕКТИВНОЇ ЛЕКСИКИ.....	62
<i>Микитюк Вікторія</i> ПСИХОЛОГІЧНІ РЕСУРСИ КОРЕКЦІЇ АГРЕСИВНОЇ ПОВЕДІНКИ У ПІДЛІТКОВОМУ ВІСІ.....	64
<i>Нестерчук Оксана</i> ДО ПИТАННЯ ФОРМУВАННЯ ЦІННІСНИХ ОРІЄНТАЦІЙ У МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ.....	65
<i>Ничко Ангеліна, Юрчук Олексій</i> РУХЛИВА ГРА ЯК ЗАСІБ ЗДОРОВ'ЯЗБЕРЕЖЕННЯ.....	68
<i>Охота Ольга</i> ЕКСКУРСІЯ ЯК ФОРМА ЕКОЛОГІЧНОГО ВИХОВАННЯ.....	71
<i>Павлова Регіна</i> ДОСЛІДЖЕННЯ ВПЛИВУ СОЦІАЛЬНИХ МЕРЕЖ НА ЦІННІСНІ ОРІЄНТАЦІЇ ПІДЛІТКІВ.....	72
<i>Павловська Катерина</i> САМОТНІСТЬ: ДІАГНОСТИЧНІ ОЗНАКИ ТА ХАРАКТЕР СОЦІАЛЬНИХ ДІЙ (ДОШКІЛЬНИЙ ВІК).....	74
<i>Павлушенко Анна</i> ТЕОРЕТИЧНІ АСПЕКТИ ПРОЯВУ ПСИХОЛОГІЧНОГО ФЕНОМЕНУ ТРИВОЖНОСТІ.....	80
<i>Пастушок Ірина, Юрчук Олексій</i> ПРОБЛЕМА СОЦІАЛЬНОЇ РЕАБІЛІТАЦІЇ ДІТЕЙ СТАРШОГО ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ З ПСИХОФІЗИЧНИМИ ПОРУШЕННЯМИ.....	83
<i>Петрейко Юлія</i> ГРА ЯК ЗАСІБ РОЗВИТКУ КОМУНІКАТИВНОЇ КУЛЬТУРИ МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ.....	87

<i>Петрик Максим</i> АНАЛІЗ ПРОГЕННИХ РИЗИКІВ У МЕЖАХ ВОЛИНСЬКОГО ПОЛІССЯ ЗА ДАНИМИ ДИСТАНЦІЙНОГО ЗОНДУВАННЯ ЗЕМЛІ (НА ПРИКЛАДІ КЛЮЧОВОЇ ДІЛЯНКИ «ЗАЛАЗЗЯ»).....	90
<i>Поліщук Валентина</i> ФОРМУВАННЯ КУЛЬТУРИ ЗДОРОВОГО СПОСОБУ ЖИТТЯ ДІТЕЙ ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ (теоретичний аспект).....	93
<i>Рибачек Софія</i> ФОРМИ НАВЧАННЯ ТА ФОРМИ ОРГАНІЗАЦІЇ НАВЧАННЯ У ЗАКЛАДАХ ПРОФЕСІЙНО-ТЕХНІЧНОЇ ОСВІТИ.....	95
<i>Руденко Сергій</i> ОСОБЛИВОСТІ ВІДПОВІДАЛЬНОСТІ ДІТЕЙ ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ З ПОРУШЕННЯМИ ПСИХОФІЗИЧНОГО РОЗВИТКУ.....	98
<i>Савсюк Валентин</i> ВИХОВАННЯ АЛЬТРУЇСТИЧНОЇ СПРЯМОВАНOSTІ В УМОВАХ СУЧАСНОСТІ.....	100
<i>Сова Ярослава</i> ПСИХОЛОГІЧНИЙ АНАЛІЗ ПРОЦЕСІВ АКУЛЬТУРАЦІЇ УКРАЇНСЬКИХ ТРУДОВИХ МІГРАНТІВ ДО УМОВ ІНКУЛЬТУРАЛЬНОГО ПРОСТОРУ.....	102
<i>Сосонюк Олеся</i> ІНДИВІДУАЛЬНІ ОСОБЛИВОСТІ РЕГУЛЯЦІЇ І САМОРЕГУЛЯЦІЇ ПОВЕДІНКИ ОСОБИСТОСТІ ПІДЛІТКА.....	105
<i>Стеблюк Яна</i> ОСОБЛИВОСТІ ЕМОЦІЙНОЇ СФЕРИ ПІДЛІТКІВ.....	107
<i>Тимчак Світлана</i> ОСОБЛИВОСТІ ПСИХОЛОГІЧНОГО ДОСЛІДЖЕННЯ КОГНІТИВНОЇ СФЕРИ У ДІТЕЙ ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ ІЗ АУТИЗМОМ У МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ.....	110
<i>Ушаков Михайло</i> ОСВІТНІЙ ЗАКЛАД ЯК ОБ'ЄКТ УПРАВЛІННЯ.....	112
<i>Федорук Іванна</i> ВИКОРИСТАННЯ ХУДОЖНЬОЇ ЛІТЕРАТУРИ В ПРОЦЕСІ МОРАЛЬНОГО ВИХОВАННЯ ДІТЕЙ.....	115
<i>Шершень Ангеліна</i> ВПЛИВ СОЦІАЛЬНОГО ІНТЕЛЕКТУ НА МІЖОСОБИСТІСНІ СТОСУНКИ У ПІДЛІТКОВОМУ ВІЦІ.....	117

Частина 2.

ЛІТЕРАТУРНИЙ КРЕАТИВ: «СТУДЕНТСЬКИЙ ДАРУНОК УКРАЇНСЬКИМ ДІТЯМ» (авторські казки)

<i>Боярчук Мар'яна</i> У ЄДНОСТІ СИЛА.....	124
<i>Грабовська Світлана</i> ВУЛИК.....	125
<i>Глушак Ольга</i> ПРО ОЛЕГА, ОЛЕНКУ ТА ДРАКОНА.....	126
<i>Демидчук Раїса</i> ВІДВАЖНІ ДРУЗІ.....	127

<i>Демчук Діана</i> КАЗКА ПРО НЕЗВИЧАЙНІ СКАРБИ І КРАСУ.....	128
<i>Ковалець Вікторія</i> РИБКА – ПОМІЧНИЦЯ.....	131
<i>Прокопчук Наталя</i> ЯК ОЛЕНЯТКО БІСКВІТИК ДОПОМОГЛО ВОВЧИКУ.....	133
<i>Свиридюк Марія</i> МАЛЕНЬКЕ ЗАЙЧЕННЯ (терапевтична казка для невпевнених дітей).....	134
<i>Шпак Яна</i> КАЗКА ПРО ДОБРОГО ПЕТРИКА.....	135
<i>Клімчук Марта</i> ГЕРОЇ ТАКОЖ ПЛАЧУТЬ.....	138

Наукове видання

Студентський дайджест

Збірник наукових матеріалів здобувачів вищої освіти

Випуск 5

Упорядники:

проф. Павелків Р. В., проф. Корчакова Н. В.

Підписано до друку 23.06.2022 р.

Формат 60x84 1/8. Папір офсетний № 1. Гарнітура Times New Roman. Друк офсетний.
Ум. друк. арк. 13,4. Замовлення № 27042015 Наклад 300

м. Рівне, вул. 16 Липня, 38; тел./факс (0362)62-03-97
e-mail: oberegi97@ukr.net

Свідоцтво про внесення до Державного реєстру суб'єкта видавничої справи
ДК №270 від 07.12.2000 р.

Надруковано в друкарні видавництва «Волинські обереги».

Студентський дайджест: зб. наук. матеріалів здобувачів вищої освіти. Вип. 5 / упоряд.:
Р. В. Павелків, Н. В. Корчакова. – Рівне : РДГУ, 2022. – 143 с.